

BIESIADOWNIK (1) *sb m*

N sg biesiadownik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

*Człowiek prowadzący hulaszczę życie, lubiący biesiady; hulaka: Comessator, Który vżywa á biefiad
rad patrzy/ Biefiádownik/ Godownik. Mqcz 100a.*

Synonim: godownik.

Cf **BIESIADNIK**

ZZie